



# VWI-netwerk Voor vrouwen met ambitie

## Column

## Over liefde, seks, trouw en ontrouw

[Naar alle Columns](#)

Afgelopen vrijdag was ik bij een studiedag van Esther Perel in Antwerpen. Esther is een Belgisch-Amerikaans psychotherapeut die gevestigd is in New York. Van haar hand zijn in de afgelopen jaren twee boeken verschenen die een nieuw licht werpen op relaties. Het eerste boek, *Erotische Intelligentie*, verscheen in 2014 in het Nederlands. Het handelt over de paradox tussen liefde en lust. De meeste mensen zoeken naar gelijkwaardigheid en geborgenheid in de relatie. Onze partner moet betrouwbaar zijn en geïnteresseerd in de mens die wij ten diepste zijn. Hij moet degene zijn bij wie we ons veilig voelen zodat wij mogen zijn wie we zijn met alle positieve en negatieve kanten. Tegelijkertijd willen we een goed seksleven, een partner met wie we onze seksuele begeerte levendig houden, die ons weet te verleiden en die wij graag willen verleiden, met wie het soms spannend is en gepassioneerd. Maar ja, is het wel mogelijk om te begeren wat we al hebben?

Haar tweede boek, *Liefde in verhouding*, verscheen dit jaar en gaat over, het-lijkt-een-logisch-vervolg, ontrouw. Noem de woorden ontrouw, overspel, vreemdgaan, etc. en we staan al snel klaar met een eenzijdig oordeel. De 'dader' is fout en het 'slachtoffer' is onschuldig. Perel's boek nodigt uit tot nieuwsgierig zijn in plaats van te oordelen. Wat is de context waarin ontrouw plaatsvond? Is er wel sprake van één dader? Wat te denken van een relatie waarin al jaren geen seks meer is en degene die hierover ontevreden is zoekt het buiten de deur? Is er in die situatie slechts één dader? Is ontrouw altijd een symptoom van een slechte relatie?

Het meest belangwekkende van haar boek vind ik het gezichtspunt dat veel mensen die vreemd gaan niet zozeer uitgekeken zijn op hun partner maar op de persoon die zij zelf zijn geworden. In de relatie met onze partner zijn we iets van onszelf kwijtgeraakt, iets dat te maken heeft met levendigheid en passie. Vaak gebeurt dat onbewust. Sluipenderwijs is onze oorspronkelijkheid, onze spontaniteit gesmoord. En soms ook hebben we het bewust opgegeven; we zagen het als noodzakelijk wisselgeld voor de goede dingen van de relatie. En als we dan iemand tegen komen die onze levendigheid en passie (weer) weet te wekken is dat op zichzelf van grote waarde. De vraag is echter wel: hoe nu verder? Heb ik die ander nodig om dat teruggevonden deel te leven? Of ga ik met mijn eigen partner daar naar op zoek? Hoe kan ik weer verantwoordelijkheid nemen en zorg dragen voor dat deel? En wat is de prijs die ik daarvoor moet betalen?

Wat de uitkomst daarvan ook is, ontrouw is altijd een verscheurende ervaring, die gepaard gaat met veel pijn, woede, angst, jaloezie, gevoelens van vernedering,

schuld, schaamte. Soms komt er iets moois uit voort, maar de prijs is onverminderd hoog.



Jikke Verhulst Wil je reageren op deze column? [Mail dan naar Jikke Verhulst.](#)

“Ik schrijf graag en veel. Ik schrijf dagelijks om dossiers van mijn cliënten bij te houden, maar ik kruip ook soms gepassioneerd achter het toetsenbord als ik iets lees

in de krant waar 'niets van klopt' of waar iets heel belangrijks aan ontbreekt. Ik maak jullie graag deelgenoot van gebeurtenissen in mijn werk en dagelijks leven en mijn reflecties daar op."